

SØNDAGSTANKER

SJØMANNSKIRKEN I HAMBURG, 21. MARS 2021

Maria Budskapsdag: Luk 1, 46-55:

Da sa Maria: «Min sjel opphøyer Herren, og min ånd fryder seg i Gud, min frelser. For han har sett til sin tjenestekvinne i hennes fattigdom. Og se, fra nå av skal alle slekter prise meg salig, for store ting har han gjort mot meg, han, den mektige; hellig er hans navn. Fra slekt til slekt varer hans miskunn over dem som frykter ham. Han gjorde storverk med sin sterke arm; han spredte dem som bar hovmodstanker i hjertet. Han støtte herskere ned fra tronen og løftet opp de lave. Han mettet de sultne med gode gaver, men sendte de rike tomhendte fra seg. Han tok seg av Israel, sin tjener, og husket på sin miskunn slik han lovet våre fedre, Abraham og hans ætt, til evig tid.»

Fra hoveddøra i Borgund kirke (Ålesund) Foto: Dag Lausund

Forandre. For andre.

Helt siden 1967 har fastetid i Norge vært forbundet med Kirkens Nødhjelps fasteaksjon, landets nest største innsamlingsaksjon. Den arrangeres søndag til tirsdag før palmesøndag, og pengene som samles inn brukes til å redde liv og forandre liv over hele verden. Årets overskrift, «Forandre. For andre», sier det meste. Mange ser at Kirkens Nødhjelp er til stede ved de store katastrofer i verden. Men når medias søkelys er borte, glemmer vi ofte verdens daglige nød, mangelen på rent vann, mat og medisiner. Sammen kan vi gjøre enda mer for andre.

Fasteaksjonen handler om mer enn å samle inn penger. Vi må også se de grunnleggende årsakene til fattigdom og konflikt. Vi vet at disse er menneskeskapte, så hvordan kan vi med vår livsstil gjøre verden mer rettferdig? Hvordan finner vi mot til å protestere mot ondskap og ødeleggelse, mot overgrep og maktmisbruk, mot falskheter og likegyldighet?

Denne søndagen hever Maria sin modige stemme. Vi er i Lukasevangeliet, og Maria har fått bud om å føde verdens frelser. Selv om vi er midt i fastetiden, har vi tradisjon for å feire budskapsdagen ni måneder før jul. Våre tanker rettes mot julens glade budskap, at Gud ble menneske og tok bolig i vår fattigdom. Maria kjenner denne kraften når hun sier: «Han har sett til sin tjenestekvinne i hennes fattigdom.»

Dørhåndtaket i Borgund kirke i Ålesund har fått spesiell oppmerksomhet denne fastetiden. På Maria budskapsdag skifter vi brillepar og ser enda en gang på dørhåndtaket, og denne gang med større forventning til forandring. Det er ikke slik at et håndtak av smijern forandrer seg, men øynene som ser kan forandres. Vi har i dag briller med hvit innfatning, og det vi ser stemmer oss opp til fest og feiring.

Vi ser Gud gjøre storverk med sin sterke arm. Den strekker seg ut fra døren. Det er nødhjelp. Hans hånd griper slangene uten å skade, for han kjenner dem og elsker dem. Slangene er verden. Slangene er mennesket. De er rastløse, splittet og selvopptatte. Så høyt elsker Gud verden at han vever seg inn i den for å redde den. Navnet Jesus betyr nettopp dette, «Gud frelser».

Marias lovsang kan føles på kroppen. For vi er en del av verdensveven som mottar nødhjelp fra den sterke arm. Nødhjelpen er for alle, og målet er fred i hjertet. Men i hjertet er det mange stemmer som kjemper mot hverandre. Vår sterkeste stemme vil herske, så nødhjelperen må støte denne ned fra sin trone. Slik fungerer Guds rettferdighet, i første omgang truende for våre hovmodstanker, vår rikdom og herskertrang. Men våre lave og undertrykte stemmer kan raskt glede seg over å bli hørt.

Selv om vi ikke kan elske som Gud, kan vi skape himmel på jord med å avspeile nødhjelperen. Slik forandrer vi livet positivt for oss selv og for andre. Nå forstår vi dette stykkevis, men en gang skal vi erkjenne det fullt ut.

Hilsen Dag Eidhamar, sjømannsprest i Hamburg